

ки съществителни или мѣстоименія, глагола-тъ ся поставя въ множественно число: *негова-тъ мѣдростъ и негово-то смиреніе мѣ наслаждаватъ много; Петъръ и Иванъ ходѣтъ въ училище-то.*

247 — Ако думи-тъ, които сѣставятъ подлежащето, сѣ различни лица, глагола-тъ ся поставя въ множ. число, и ся съгласява съ по първо-то лице: първо-то лице е по напредъ отъ второ-то, а второ-то отъ трето-то: *ти и азъ пишемъ; ти и Петъръ пишете.*

248 — Глаголи-тъ, които сѣ поставени вмѣсто подлежаще, изискватъ единствено число; като: *да лъжешъ, да крѣдешъ е срамъ; само да яде, да ѣе и да спи е дадено на добитакъ-тъ.*

249 — Когато подлежащето заключава въ себеси сички-тъ думи които му предшествуватъ, глагола-тъ ся съгласява само съ него; като: *братя, сестри, приятели, никой не мѣ погледна; злато, сребро, или друго имѣне, сичко тукъ остава послѣ смъртъ-тъ.*

250 — Когато сложно-то подлежаще ся съединява съ сѣюзъ-тъ и, глагола-тъ изисква множ. число: *Добри и Иванъ четѣтъ; но, когато то е съединено отъ сѣюзи-тъ: както, тѣй и, ни, или, изисква ся вообще единствено, като: както единъ тѣ, тѣй и другъ-тъ, лъжи; ни той, ни онзи, ще дойде; Иванъ или Георгій, ще спечели; учителя-тъ, както ученика-тъ, стои въ школа-тъ.*

251 — Събирателно-то когато има като допълненіе едно съществително, глагола-тъ ся съгласява съ една-тъ или съ друга-тъ отъ тѣзи думи, съ нея която дава повече впечатленіе, спрѣчь на която ся отдава